

ACC. N:R M. 8175 : 1-2.

Landskap: *Skåne*

Upptecknat av: *H. V. Tengberg*

Härad:

Adress: *Fredsgat. 7a, Malmö*

Sockén: *Malmö*

Berättat av:

Uppteckningsår: *1941.*

Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Minnesuppteckningar fr. Malmö.

(Här något till, om det kan passera,)

Man tyckte att äran Mr. Dagbe's, gamla kas med Örtög
kändt här till gamla Chalmers-minnen, till och för
gick jag dit några gånger, för att hemta teltungor för
offrar, men man gick inom porten, och med oss står
vaktarna på grinden, kunde man på den där inne i
kostad, där porten, Eksten's Lemnacke ut stam, där vi
merst hörs och man som skulle hemta teltungor i
kostad, gick om, och högtade om han många de skal
men porten Eksten's stod, lugn som en jilbombe, som
i stend beten, och lemmedet, och de som skraka mest
vackra lögner, stängande om mästa Palm in att
att han öppnade och talade mycket för 8 timmardagen
han gick på oförskämd, sådes det, en gång han stod ut
höll det om det, som det någon som sade, i ga hem, de
och andra, fännen, sade han, det är jället jag gör, ja
arbetar på att vi till mans skall på det bättre, och
gång omfattes det att han var ut på en yttre till
plats där han skulle hålla föreläsning, och så
han att hålla tal även på bänken om den 8 timmen,
han talade vänt och gick på, som jaggs ihjäl, så tänkte
portstämman att han skulle skriva till med honom och
stämman baten, så omvänder man till Palm, att baten låg
och frågade, vad det kunde betyda, för han skulle
i stend och hålla tal, ja, sade portstämman det kan vi
jag hjälpa, ty nu tänkte han göra som Palm sade att
arbetar 8 timmen, så nu tänkte han vilja sig, och ville
med behålla det, men de blev Palm stäm, men som
portstämman var en välbildig natur, så lät han snart på
baten i gång igen, sedan talade inte Palm mer på
båt, omens som han oförskämdt nog + ~~att~~

När folk skulle ta en promenad, hette det bland ^{en} folk, att de skulle svinga, men bland arbetarna, hette det att gå ä spassera, man brukade ofta vid promenader, gå vid och omkring Kanalen, också vandre i Kungsparken ~~om sommarne~~, utåt hamnstrådet, de unga ^{karlarna} plikerna med parasoll, och medelåldern, herrar med stöckar, för det skulle vara fint. Ett uttryck för bruket på en hatt, var skygge, och för att räkna deras tal, eller språk i vardagslag, ären allmänt, kunde låta så, om na barnen i familjen fände mycket traller, så sade deras mor: 'men de va då en faste taljermulga nu håller, kan ni inte bärja på', & En vädka kallades de ibland på taska, en med bra vid Porra tillgåta kallades på körsultron, därför att den gick med och lopp i avsatser, så att man fick stå små steg.

engående vidskapelse, var det alltid något som de hade för sig, och om nu det gör något till, så trodde de bergräst på det, som t.ex. att lägga en mycket blaugvärd på kläderna hos ett barn som var kinkigt och faktum var, efter vad jag spelat hört, att det hjälpte på vilken örend och orsak det än hade, och så att lägga en fläckbit på ett mors pyntande fädelbarn, men allt sådant skulle ske under tydnad, och så skulle modern till barnet utfrån det och utän att be om det, och kloka gammal användades ibland, och de brukade vanligen lärningar och smygningar, vad tio och böver beträffas, har det ofta sagts att det kan inverka åtminstone ibland, när man är hjertat riktigt önskar det,

K. H. J.
Fredsg.

K. P. Tengberg.
Fredsg., F. a.